

Byrde. Men det vil man jo i Virkeligheden slet ikke, nej, man plukker nogle ud og siger, at dem vil man give denne Fordel, denne Forret fremfor deres Kammerater. Og saa fremsætter man et Lovforslag derom, uden i Motiverne at give den ringeste Oplysning om, hvad Arbejdernes Livsforsikringsselskab er for noget, det vil sige ikke nogen tilstrækkelig Oplysning derom, navnlig ikke om dets Statutter eller Love; man kan ikke se, hvorledes det egentlig hænger sammen med Selskabet. Nu her i Tinget kommer den ærede Minister og siger: Ja, det er i Virkeligheden slet ikke noget Livsforsikringsselskab, det kalder det sig nok selv, men det er det slet ikke, det er en Mellemting, siger den højtærede Minister, mellem et Livsforsikringsselskab og et Agentur. Livsforsikringsselskabet skulde altsaa være Statsanstalten, og Agenturet skulde være dem, der inkassere Præmierne for denne Anstalt; midt imellem disse to Ting staar dette Selskab for saa vidt, som det selv udsteder sine Policier og saa genforsikrer dem hos Statsanstalten. Jeg maa sige, at jeg har nok, naar jeg skal give et Lovforslag min Stemme, Lyst til at vide, hvad det er, jeg stemmer for, jeg har nok Lyst til at faa oplyst, hvorledes Organisationen af det Selskab er, man vil give denne Begunstigelse. Det vil jeg i hvert Fald gerne vide, men dernæst maa jeg gentage, at jeg overhovedet er imod Monopoler. Naar vi her i Tinget i sin Tid vedtog, at Stempelfrihed skulde gælde for alle Livsforsikringspolicier, udstedte af danske Selskaber, var det blandt andet ogsaa af den Grund, at man fandt det urigtigt, at Stats Livsforsikringsanstalt skulde være den eneste, der nød denne Begunstigelse. Nu maa man ingenlunde tro, at Statsanstalten altid har haft den. Det er ingenlunde Tilfældet, thi da den store og endnu gældende Stempellov af 19. Februar 1861 udkom, fandtes den daværende Statsanstalt optagen blandt de Livsforsikringsselskaber, hvis Policier skulde stemples. Men i 1870, da Publikum endnu slet ikke var naaet til at indse, hvilken overordentlig Betydning Livsforsikringsvirksomhed i det hele taget har, og da man derfor søgte at gøre alt muligt for at lokke Folk frem, gav man ved en Lov af samme Aar, som omorganiserede Statsanstaltens Forhold, denne Anstalt, der den Gang var den eneste danske Livsforsikringsanstalt, Stempelfrihed for sine Policier. Naa, saa kom jo senere de mange Anstalter, der ere opstaaede i Aarene efter 1870, og som have udøvet

en meget betydningsfuld Virksomhed her i Landet, ikke blot derved, at de have udbredt Interessen for Livsforsikring, men ogsaa derved, at de have paavirket Statsanstalten til paa adskillige Omraader at indrette sig fornuftigere og gøre mere for de forsikrede end tidligere, f. Eks. for at nævne en enkelt Ting, som spiller en stor Rolle, gennem Uddeling af Bonus, hvilket man slet ikke kendte til i en lang Række af Aar, men som man er gaaet med til paa Grund af Konkurrencen. Men til Trods for denne Udvikling er Statsanstalten stadig ene om at nyde Stempelfrihed. Er det nu rigtig kønt, er det ganske rigtigt, at Lovgivningsmagten gaar videre ad denne Vej og giver Statsanstalten et yderligere Monopol, idet den siger: Det er ikke nok, hvad Anstalten hidtil har haft; lad os gøre det rigtig godt for den, og lad saa de private sejle, som de bedst kunne. Jeg kan ikke indse det, mig smager det ikke. Jeg synes ikke om den Maade at lovgive paa; jeg ønsker under alle Omstændigheder nærmere Oplysninger om det hele Forhold, jeg ønsker at se Vedtægterne eller Lovene for Arbejdernes Livsforsikringsselskab.

Madsen-Mygdal: Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Begrundelse af dette Forslag — i saa Henseende kan jeg i et og alt henholde mig til de Udtalelser, vi nys hørte fra den højtærede Finansminister — men jeg vil meget gerne anbefale det baade paa mine egne og mine Meningsfællers Vegne. Jeg finder Forslaget naturligt og rimeligt og vilde meget beklage, om der skulde beredes det Vanskeligheder paa dets Vej, ved at man satte større Ting i Forbindelse med det og derved mulig forhindrede, at det førtes igennem i denne Samling.

Rottbøll: Ligesom det ærede Medlem, der først havde Ordet (P. G. C. Jensen) kunde jeg ønske, at man fremmede Livsforsikringsvirksomheden her i Landet og i det hele styrkede Lysten til at livsforsikre sig ved at give Stempelfrihed for alle Livsforsikringspolicier. Vi have jo for kort Tid siden vedtaget en Lov om Livsforsikring, og der var, som det ærede Medlem ogsaa omtalte, den Gang her i Tinget ret stor Enighed om, at man vilde indrømme en saadan Frihed. Den gik imidlertid senere ud af Loven, og det kan maaske være tvivlsomt, om man allerede nu tør begynde at revidere denne ved at indføre en Bestemmelse i den angivne Ret-